

Arbejdet for at Ændre Opinionen i Vesten

Bismillahir Rabmanir Raheem

Spørgsmål: Profeten ﷺ skulle ikke tage sig af den internationale dimension, hvilket vores arbejde indebærer, ligesom du nævnte. Jeg er enig med dig i, at vi skal tage os af den internationale opinion. Spørgsmålet er så, hvad er beviset fra Islam, at vi skal behandle den internationale opinion, dvs. ændre opfattelsen af politisk Islam i vesten. Kommer beviset fra, "Hvad der er nødvendigt for at fuldføre en *Wajib*, er også *Wajib*"?

Svar: Det juridiske princip, "Hvad der er nødvendigt for at fuldføre en *Wajib*, er også *Wajib*", kan kun anvendes når dets betingelser er opfyldt.

Og dets betingelse er, at det ikke ville være muligt at fuldføre pågældende *Wajib*, uden først at fuldføre en bestemt handling. Dette kan ikke iværksættes over det du nævnte, fordi det ikke er en betingelse at ændre opfattelsen af politisk Islam i vesten, for at opnå genetableringen af den islamiske Khilafah (i den muslimske verden).

Men princippet kan bruges til at fremlægge forpligtelsen om at afsløre kolonialisternes planer, som en del af metoden for et parti, som arbejder for at genetablere Khilafah og denne handling ville gælde for gruppen som en helhed, og gruppens *Amir* (leder) ville afgøre de fremgangsmåder, hvormed den skal opnås i sin *Majal* (dvs. arbejdsområde), hvor den engagerer sig i politisk kamp.

Det er vigtigt at have en klar forståelse af følgende sager:

- 1) Forpligtelsen om at genetablere Khilafah er pålagt individet og er begrundet i adskillige beviser, men det er umuligt for vedkommende at gøre dette alene, fordi han ikke evner det. Den eneste måde han kan påtage sig denne forpligtelse på, er ved at tilslutte sig en gruppe (el. parti), som arbejder for dette formål ifølge en metode, som blev foreskrevet af den islamiske *Shari'ah*. Derfor er individets forpligtelse anderledes end det der blev pålagt partiet. Individet er forpligtet til at arbejde som en del af et parti, og påtage sig de aktiviteter, partiet kræver af ham. Dette betyder dog ikke, at han ikke skal udføre sine individuelle *Fara'id* som en individuel muslim, såsom *Salah*, lydighed til forældre, at fjerne en *Munkar* med sin hånd, hvis det lå indenfor hans evne, såsom at beskytte sit barn fra *Haram* osv.

Så reglen (*Hukm*) vedrørende metodens iværksættelse gælder for et parti som en helhed, og ikke for individet, eller for et område eller land, hvor partiet arbejder. Og dette skyldes, at Allah ﷻ

befalede, at der skal eksistere en gruppe blandt Ummah, og det ville være denne gruppes pligt at iværksætte den shariamæssige metode for at genetablere Khilafah.

- 2) Individernes arbejde i denne gruppe, omend indenfor eller udenfor *Al-Majal* (arbejdsområdet), ville blive afgjort af partiets *Amir* (leder). Dette skyldes følgende:

Beviset (*Daleel*) for at gruppen er et politisk parti har to aspekter. For det første beordrede Allah ﷻ ikke muslimer i denne *Ayah* (Surah Aale 'Imran 3:104) til at kalde til det gode, påbyde det rette (*Ma'ruf*) og forbyde det slette (*Munkar*); derimod befalede Han ﷻ oprettelsen af en gruppe, som skulle påtage sig disse to handlinger. Så det fremhævede i ordren ligger altså på gruppens oprettelse, og ikke på de to handlinger. Disse to handlinger er en indikation på handlinger i den gruppe, hvis oprettelse der anmodes om; altså er dette karaktertræk, denne gruppe skal besidde.

For at gruppen kan være kvalificeret, og være istand til at påtage rollen, som er tildelt den, skal den opfylde visse betingelser, for at gruppen kan tilegne sig den egenskab, som bliver nævnt i denne *Ayah*. Formationen af en gruppe kræver tilstedeværelsen af et bånd, som forbinder dens medlemmer, således at de bliver til en sammenhængende entitet (*Jama'ah*). Hvad der ydermere gør at dette parti fungerer, er tilstedeværelsen af en *Amir*, hvis adlydelse er obligatorisk.

Og dette er fordi den islamiske *Shari'ah* har befalet enhver gruppe på tre personer eller mere, at udpege en *Amir*. Allahs Sendebud ﷺ sagde:

«وَلَا يَحِلُّ لثَلَاثَةٍ نَفَرٍ يَكُونُونَ بِأَرْضٍ فَلَاةٍ إِلَّا أَمَرُوا عَلَيْهِمْ أَحَدَهُمْ»

”Og det er ikke tilladt for en gruppe på tre personer, at være rejsende et sted på denne jord, uden at udpege en af dem som Amir.” [Musnad Ahmed, i Kitab Musnad al-Mukthireen min al-Sahabah]

Ulydighed ville føre til fjernelsen af en person fra gruppen. For Allahs Sendebud ﷺ sagde:

«مَنْ رَأَى مِنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا يَكْرَهُهُ فَلْيَصْبِرْ فَإِنَّهُ مَنْ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ شَبْرًا فَمَاتَ فَمِيئَةً جَاهِلِيَّةً»

”Den der ser noget fra sin Amir, han ikke kan lide, bør være tålmodig, fordi den der forlader fællesskabet med en håndsbredde, og dør derpå, er død en Jahiliyyah (uvidenheds)død.” [Sahih al-Bukhari, og Sahih Muslim i Kitab al-Imarah]

Trodsighed overfor lederen betragtes derfor af *Shari'ah* som en adskillelse fra gruppen. Det der bevarer den som en gruppe, er lydigheden til lederen (*Amir*).

Dette var altså to uundværlige karaktertræk, for at gruppen kan eksistere og påtage sig disse handlinger. Så følgende *Ayah*:

﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ﴾

”Og lad der blandt Jer være en gruppe...” [Aal 'Imran 3:104]

betyder, lad der blandt Jer være en gruppe, som har et bånd der forbinder sine medlemmer, og en *Amir* hvis lydighed er obligatorisk. Dette er blokken, partiet, foreningen, organisationen eller et af disse navne, som refererer til gruppen, der opfylder disse kriterier.

- 3) Det er partiet, som påtager sig metodens handlinger. Det politiske parti adskiller fra et individ så det er partiet der søger *Nusrab* og ikke alle dets individer; derimod må det pålægge nogle af dets individer til at fokusere på dette. Dette er naturen i et parti, og det er derfor, det er muligt for et parti at genetablere *Khilafah* og ikke individet alene.

Dette ligner den islamiske hær under *Khilafah*, fordi det var ikke alle individer, som ville være engageret i den fysiske kamp, eller kommandere i kampene; derimod ville *Amir al-Jihad* afgøre arbejdet for de forskellige individer. Folkene bag hæren, der forbereder krigsmateriel eller endda føde til hærens soldater, ville opfylde denne forpligtelse om *Jihad* ligesom folk i fronten, som er engageret i kampen. Alle i hæren, uanset deres position, om end de er generaler, kommandører, forbereder krigsmateriel, gesandter eller kokke, arbejder for at opfylde det samme formål med *Al-Jihad*, skønt deres roller er forskellige.

- 4) Det er tilladt for medlemmer af partiet at eksistere udenfor *Majal* ifølge beviserne fra Profeten ﷺ at han tillod nogle af Sahabah ﷺ at flytte udenfor hans ﷺ *Majal* hvor han søgte etablering af staten. Så Profeten ﷺ tillod nogle af sine ledsagere at flytte til Abessinien (Etiopien), som var udenfor hans ﷺ *Majal*, og han tillod også Tufayl bin Amr al-Dawsi ﷺ at vende tilbage til sin stamme, og Abu Dharr al-Ghifari ﷺ fik også lov til at vende tilbage til sin stamme og område.

Så det er partiets *Amir*, der afgør hvor det vil arbejde direkte for at genetablere *Khilafah*, og partiets arbejdsgang udenfor *Majal* (arbejdsområdet). Partiets *Amir* vil afgøre arbejdsgangen i disse områder i forhold til hvad der vil hjælpe partiet i sit arbejde for at genoptage den islamiske livsstil gennem en genetablering af *Khilafah*.

- 5) Det kan være, at lederen af en gruppe, som arbejder for at genetablere *Khilafah*, har afgjort en bestemt arbejdsgang for sine medlemmer der lever i ikke-muslimske lande; at de skal engagere sig i *Da'mah* med ikke-muslimerne der, således at de i det mindste får en korrekt forståelse af Islam.

Hvis det er tilfældet, skal gruppens medlemmer i pågældende land arbejde for at opfylde den arbejdsgang, som blev afgjort af deres *Amir*.

Det kan tænkes, at en *Amir* for et parti ville afgøre dette som en del af arbejdsgangen, på grund af følgende:

- I øjeblikket er det tydeligt, at ikke-muslimer i de vestlige lande ikke opfatter Islam korrekt - de ser to ekstremer eller 2 lejre af muslimer: **1) De moderate; 2) Ekstremisterne**. De ser ikke Islam, som den skal ses.
 - Derfor er det nødvendigt, at ikke-muslimer får et korrekt billede af Islam således at de anser det som et ideologisk alternativ til kapitalismen.
 - I slutningen af 1800-tallet blev Karl Marxs filosofi anset for at være et ideologisk alternativ til kapitalismen af tænkere i hele verden, før oprettelsen af den kommunistiske stat, dvs. Sovjetunionen.
 - Det er naturligt, at denne opfattelse ville være mere vigtig blandt tænkerne i Indien, idet når de er overbevist om dette, så ville det påvirke masserne.
 - Opnåelsen af denne sag kunne hjælpe Khilafah meget, fordi det kunne afhjælpe landenes annektering til den, og afhjælpe frembringelsen af en offentlig opinion imod en konflikt med Khilafah.
 - Det er endda muligt før genetableringen af Khilafah, at lede ikke-muslimerne til at ytre sig mod kapitalismens ondskab, og deres egne nationers terroristiske udenrigspolitik. Dette kan afhjælpe et pres på de ikke-muslimske lande, så de stopper deres uretfærdigheder imod den muslimske verden.
- 6) For at fjerne synden fra muslimens nakke, er det ikke nok for individet at være en nominal del af en gruppe, som arbejder for at genetablere Khilafah. Så individet skal udtømme al sin energi for at opnå den strategi som gruppen har afgjort for arbejdet i vedkommendes land og ethvert specifikt arbejde, gruppen har tildelt ham eller hende. Og *Da'wah* skal være centrum i deres liv, ligesom Allah ﷻ har fastlagt prioriteten i forpligtelserne.

Allah ﷻ siger:

﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾

”Sig: Hvis jeres fædre og jeres sønner og jeres brødre og jeres bustruer og jeres slægtninge og jeres ejendom, som I har erhvervet jer, og den handel, hvis stagnation I frygter, og de boliger, som I elsker, er jer kærere end Allah og Hans Sendebud og Jihad for Hans sag, så vent, indtil Allah bringer Sin befaling; og Allah vejleder ikke det oprørske folk.” [Al-Tawbah 9:24]

Ordet ”*Amrihi*” (Hans ﷺ befaling) i ovenstående *Ayah* er Hans ﷺ straf, og dette tjener som en advarsel til dem, der foretrækker disse ting fremfor kærlighed til Allah, Hans Sendebud og *Jihad* for Hans ﷺ skyld. Altså har Allah klassificeret og specificeret værdierne og Hans advarede imod overtrædelse af denne ordre. Derfor har muslimen ingen tilladelse til at placere noget andet øverst på værdiernes vægtskål fremfor kærligheden til Allah, Hans Sendebud og *Jihad* for Hans skyld, dvs. noget andet end Islam og *Jihad*. Derefter blev de resterende sager lagt i orden, i forhold til hvad de shariamæssige regler har foreskrevet. Derfor ville det være forbudt for en muslim at sætte sit liv øverst på værdiernes vægtskål, derefter sin kone og børn, derefter deres penge og velbefindende, og derefter Islam og *Jihad*, fordi hvis han gjorde det, så ville han være syndig og have gjort sig fortjent til Allahs ﷺ straf, hvilket blev angivet i denne *Ayah*. En muslim skal derfor placere Islam, *Jihad* for Allahs skyld, *Da'wah* til Allahs *Deen* og det at gøre Allahs ord suverænt, til sin øverste prioritet, dvs. øverst på værdiernes vægtskål. Og så ville resten også blive placeret, dog ikke i forhold til den gavn de måtte indeholde, men i forhold til den orden Allah ﷻ forudbestemte og i relation til de andre værdier.

Det er også vigtigt at indse, at kaldets (*Da'wah*) delvise handlinger fører til helheden, og de kan ikke forsømmes - såsom diskussioner med folk, omdeling af litteratur, at give *Halaqaat* osv.

- 7) Det er obligatorisk for et islamisk parti at afsløre kolonialisternes planer som en del af dets politiske kamp i sin *Majal* på grund af følgende:

Samfundet i den islamiske verden er politisk forfaldent, og det meste af den blev besat af de vestlige stater. Det domineres stadig af dem trods den tilsyneladende autonomi i visse dele af den islamiske verden. Den er endvidere blevet undertvunget fuldstændigt til det demokratiske og kapitalistiske intellektuelle lederskab. I styret og politik regeres den af det demokratiske system, af kapitalismen i sin økonomi og i det militære felt er den lænket af de fremmede, i sine våben, i træningen af de muslimske hære, og i de forskellige former for militær krigskunst. I de eksterne affærer følger den islamiske verden efter vesten, som dominerer den. Vi kan sige, at de islamiske lande stadig er koloniseret og at kolonialismen stadig er forankret i dem. Dette er fordi kolonialismen er pålæggelsen af militær, politisk, økonomisk og kulturel magt over det svage

folk for at udnytte dem. Kolonialismen udsender alle sine styrker for at pålægge sit intellektuelle lederskab og grundfæste sit syn på livet.

De forskellige former for kolonialisme inkluderer annekteringen af de koloniserede lande og oprettelse af kolonier, etablering af regeringer, som er selvstændige nominelt, men som i praksis er underlagt de kolonialistiske stater. Det er den nuværende situation i de islamiske lande, som allesammen er underlagt vestens hegemoni, og agerer kulturelt ifølge de vestlige kolonialistiske programmer og idéer.

Det er afgørende, at det politiske arbejde påtages i kampen imod den nuværende kolonialisme, og i kampen imod de fremmede intellektuelle lederskaber; vi bør også arbejde for at beskytte vores lande imod den fremmede invasion, som er rettet imod dem. At bære den islamiske *Da'mah* på en korrekt måde, vil modstå faren ved disse fremmede intellektuelle lederskaber. Kampen imod vestlig kolonisering bør være hjørnestenen i den politiske kamp.

Politisk kamp kræver, at vi ikke søger hjælp fra den fremmede, uanset deres nationalitet og uanset hvilken form denne assistance måtte have. Enhver politisk assistance fra en fremmed og enhver form for støtte til ham, betragtes som et forræderi imod Nationen (Ummah). Politisk kamp forpligter os også til at arbejde for at bygge den interne struktur i den islamiske verden på en solid måde, således at den islamiske stat bliver den førende magt med sin distinkte struktur og sublime samfund. Denne magt vil arbejde for at tage lederskabet fra begge lejre, for så at bære den islamiske *Da'mah* til hele verden og opretholde sit initiativ.

Politisk kamp betyder at vi skal gøre modstand imod vestens love, systemer og kanoner, og alle former for kolonialisme. Vi skal afvise alle vestlige projekter, især dem der kommer fra briterne og amerikanerne, om end de er tekniske, finansielle, politiske eller i andre former; dette nødvendiggør også den totale afvisning af vestlig civilisation uden at afvise de materielle genstande, fordi de materielle genstande (dvs. *Madaniyya*) kan adopteres, fordi de er produkter af videnskabelig og teknologisk udvikling. Dette kræver af os, at vi fjerner det fremmede intellektuelle lederskab og afviser den fremmede kultur, som modstrider det islamiske synspunkt. Dette inkluderer ikke videnskabelige idéer fordi de er universelle, og bør adopteres af ethvert land, fordi de er blandt de vigtigste elementer for materiel fremgang i livets affærer.